

پرستاران «کارگر فصلی» نیستند! #۴۷؛ است شمار با قراردادهای ۸۹ روزه

نیروهای پرستاری که همواره در صف مقدم خدمت به مردم و بیماران قرار دارند، در روزهای کرونایی نیز سلامت خود را به خطر انداختند تا مردم از آسیب‌های این ویروس خطرناک در امان بمانند. #۴۷
#۴۷</br>

به گزارش سایت خبری پرسون، روز جهانی پرستار به مناسبت زادروز «فلورانس نایتینگل» پرستار انگلیسی و بنیانگذار حرفه پرستاری نام گذاری شده است. فلورانس نایتینگل مشهور به بانوی چراغ به دست، پرستار و ریاضیدان بزرگ انگلیسی و بنیانگذار حرفه پرستاری مدرن بود. به او لقب بانوی چراغ به دست داده شده زیرا او با تحمل بی خوابی در تمام طول شب بر سر بیماران می‌گشت و ضمن مراقبت‌های درمانی به آنها آرامش روحی و روانی می‌داد.

این روز در سراسر جهان با هدف قدردانی از ایثارگران سلامت گرمی داشته می‌شود و شورای بین المللی پرستاران (ICN) این روز را از سال ۱۹۶۵ به عنوان روز پرستار در نظر گرفته است که سال ۲۰۲۰ با توجه به اهمیت این حرفه از سوی سازمان بهداشت جهانی به عنوان سال پرستار تعیین شده است.

روز جهانی پرستار (۱۲ می) در سال ۲۰۲۲ با شعار «پرستاران صدایی پیشرو، سرمایه گذاری در پرستاری تضمینی برای سلامت جهان» از سوی سازمان جهانی بهداشت اعلام شد. این روز در واقع روز افتخار به حقوق انسانی و روز ارج نهادن به مقام شامخ فداکارانی است که خستگی‌ناپذیر و متعهدانه در میدان خدمت به مردم استوار ایستاده‌اند.

جامعه پرستاری ایران که قسمت اعظم نیروی انسانی نظام سلامت را شامل می‌شوند، به طور شبانه روزی در حال ارائه خدمات بر اساس آخرین متدهای مراقبتی دنیا به مردم از دورترین نقاط مرزی کشور تا بیمارستان‌های شهر بزرگ هستند.

پرستاران در ایام تلخ و سخت دوران کرونا، استوار و مصمم و با شجاعت بی نظیر، الگوی مقاومت و نماد فداکاری و ایثار خانواده بزرگ نظام سلامت بودند و در خط مقدم دفاع از سلامت مردم ایستادند و ایثار این قشر فداکار، قوت قلبی برای مردم بود.

حالا که در روزهای آرامش کرونایی قرار داریم و تقریباً توانسته‌ایم بیماری را کنترل کنیم و در نتیجه آن، تخت‌های بیمارستانی از حضور بیماران کرونایی خالی شده است، نیروهای پرستاری انتظار دارند که فراموش نشوند.

شمس الدین شمس رئیس شورای عالی نظام پرستاری، معتقد است که نداشتن امنیت شغلی و برخورد سلیقه‌ای غیر کارشناسی منجر به نگاه «کارگر فصلی» به پرستاران شده و این عوامل باعث کاهش شدید کیفیت و کمیت خدمات ارائه شده به مردم و در نتیجه آسیب به سلامت جامعه خواهد گردید.

در تأمین سلامت یکی از مهم‌ترین موارد به کارگیری نیروی انسانی کافی در حوزه‌های مختلف سلامت به خصوص در بیمارستان‌ها است. اما آمارها نشان می‌دهد که ما به شدت در تأمین نیروی انسانی حداقلی نیز دچار مشکل هستیم.

در حالی که استانداردها تعداد نیروی انسانی پرستاری را به ازای هر تخت بیمارستانی حداقل ۲.۵ نفر تعریف کرده است، در حال حاضر در کشور به طور میانگین به ازای هر تخت کمتر از یک پرستار مشغول خدمت است و مطمئناً این نیروی حداقلی باعث کاهش شدید کیفیت و کمیت خدمات ارائه شده خواهد گردید.

رئیس شورای عالی نظام پرستاری، در همین ارتباط گفت: تعداد زیادی از پرسنل پرستاری به شکل استخدام غیر رسمی اعم از شرکتی، قراردادی و طرحی هستند که به دلیل اینکه امنیت شغلی نداشته و از حداقل پرداخت‌ها نسبت به سایر پرسنل رسمی برخوردارند و برخوردهای سلیقه‌ای و غیر کارشناسی منجر به نگاه کارگر فصلی به آنان شده و اخراج و قطع همکاری با آنان را در پی دارد.

وی افزود: سازمان نظام پرستاری سال‌های متمادی است که مطالبه جدی مبنی بر تعیین استاندارد نیروی انسانی و تأمین نیروی کافی مبتنی بر آن است، تا مشکلاتی که اخیراً گریبانگیر پرستاران شده و هر روز به بهانه‌های مختلف اقدام به اخراج آنها می‌کنند را شاهد نباشیم. اما متأسفانه از قرار معلوم هنوز سلامت مردم جامعه جزو اولویت‌های سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران قرار نگرفته است.

شمس گفت: با آغاز پاندمی کرونا در کشور، برای جذب نیروی پرستاری فراخوان دادند و آمدند قراردادهای کوتاه‌مدت با اینها بستند، بعد که نیازشان برطرف شد گفتند بفرمائید بیرون. خب این آدم که امنیت شغلی ندارد، با چه دلگرمی بیاید پرستاری کند. نباید به پرستار، نگاه کارگر فصلی داشته باشیم که امروز بیاوریم، فردا بگوییم بروید.

گروهی از پرستاران در دوران پاندمی کرونا و روزهایی که بیمارستان‌ها به شدت به نیروی پرستاری نیاز داشتند، به واسطه قراردادهای ۸۹ روزه مشغول کار شدند به این امید که در ادامه جذب کار شوند. این در حالی بود که اغلب بیمارستان‌ها، از جذب پرستاران با قراردادهای ۸۹ روزه شانه خالی کردند و از تمدید همکاری با این گروه از پرستاران، سر باز زدند.

این در حالی است که گفته می‌شود، قراردادهای ۸۹ روزه پیش زمینه قانونی ندارد و نباید نیروهای به این شکل استثمار شوند.

حالا که توفان پاندمی کرونا فروکش کرده است، چرا باید نیروهای پرستاری با این نوع قراردادها، از کار بیکار شوند. در صورتی که بیشترین تحمل سختی‌های دوران کرونا بر دوش پرستاران بوده است و در این دوران، ده‌ها هزار پرستار، درگیر بیماری کرونا شدند که برخی آنها به خاطر شدت عارضه‌های بیماری، دیگر توان حضور در بالین بیماران را ندارند.